LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR GRAIKIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

S U S I T A R I M A S
DĖL KELEIVIŲ IR KROVINIŲ TARPTAUTINIŲ VEŽIOJIMŲ KELIAIS*

1995 m. birželio 25 d.
Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Graikijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos Susitariančiomis Šalimis,

- siekdamos plėtoti tarptautinį bendradarbiavimą vežiojimuose tarp dviejų šalių ir tranzitu per jų teritorijas,
- vadovaudamosi liberalizacijos principais,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis
Taikymas

Šis Susitarimas taikomas:

1. Keleivių ir krovinių vežiojimams tarp Susitariančių Šalių ir tranzitu per jų teritorijas.
2. Vykstant tuštiems automobiliams, susijusiems su minėtais vežiojimais.

Susitarianti Šalis, kaip Europos Sąjungos narė, šį Susitarimą taikys laikydamasi savo įsipareigojimų Europos Sąjungoje galiojančioms sutartims su pataisymais ir papildymais.

Tarptautiniai vežiojimai vykdomi per Susitariančių Šalių vidaus įstatymuose nustatytus valstybės sienos perėjimo punktus.

2 straipsnis
Apibrėžimai

Šiame Susitarime:

1. Sąvoka „vežėjas“ reiškia fizinį ar juridinį vienos iš Susitariančių Šalių asmenį, kuris pagal tos šalies įstatymus ir taisykles turi teisę vežioti keleivius ar krovinius keliais.
2. Sąvoka „transporto priemonė“ reiškia autotransporto priemonę ar transporto priemonių junginį, iš kurių bent autotransporto priemonė yra registruota vienoje iš Susitariančių Šalių, įrengta ir naudojama tik keleivių ar krovinių vežiojimui.
3. Sąvoka „tranzitas“ reiškia keleivių ar krovinių vežiojimą iš vienos Susitariančios Šalies per kitos Susitariančios Šalies teritoriją, kurį vykdo vienos iš Susitariančių Šalių vežėjas.

I. KELEIVIŲ VEŽIOJIMAS

A. Apimtis ir apibrėžimai

3 straipsnis

Vežiojant keleivius šis Susitarimas taikomas:

* Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintas 2000 m. birželio 8 d., įsigaliojo 2000 m. birželio 29 d.

1. Visoms keleivių vežiojimo tarnyboms, mokančioms nuomos mokestį ar dirbančioms už atlyginimą ir vežiojančioms keleivius keleivinėmis autotransporto priemonėmis (ekipažais ir autobusais) tarp dviejų Susitariančių Šalių ir tranzitu per jų teritorijas.

2. Nepakrautoms transporto priemonėms, susijusioms su šiais vežiojimais.

4 straipsnis

Vežiojant keleivius:

1. „Keleivinė autotransporto priemonė“ reiškia bet kurią variklio varomą transporto priemonę, registruotą vienos iš Susitariančių Šalių teritorijoje, kuri sukonstruota ir įrengta vežti daugiau nei 9 keleivius įskaitant vairuotoją.

2. „Reguliarūs reisai“ – tai keleivių vežiojimai tam tikru dažnumu nustatytais maršrutais, kai keleiviai gali būti įlaipinami ar išlaipinami numatytuose sustojimo punktuose. Reguliariais reisais įsipareigojama laikytis iš anksto nustatytų tvarkaraščių ir įkainių.

3. „Švytuokliniai reisai“ – tai pakartotinis iš anksto suformuotų keleivių grupių vežiojimas pirmyn ir atgal, kai jie vežami iš vieno punkto vienoje Susitariančioje Šalyje į kitą punktą kitoje Susitariančioje Šalyje. Kiekviena keleivių grupė, išvežta iš pradinio punkto, vėliau turi būti atvežta atgal:

a) vežant švytuokliniais maršrutais negalima įlaipinti ar išlaipinti keleivių;

b) vežant švytuokliniais maršrutais pirma kelionė atgal ir paskutinė pirmyn turi būti be keleivių;

c) reguliarūs ir švytuokliniai reisai bei jų vykdymo sąlygos turi būti nustatomi šį Susitarimą pasirašiusių atsakingų žinybų abipusiu susitarimu arba vadovaujantis Jungtinio Komiteto, minimo šio Susitarimo 13 straipsnyje, sprendimais.

4. „Tranzitas“ – tai keleivių vežiojimas, prasidedantis Susitariančioje Šalyje, kurioje registruota transporto priemonė, pervažiuojant kitos Susitariančios Šalies teritoriją, pakeliui neįlaipinant ir neišlaipinant keleivių.

5. „Nereguliarūs reisai“ yra:

a) uždaros kelionės, kai ta pačia transporto priemone per visą kelionę vežama ta pati keleivių grupė ir ji pristatoma atgal į transporto priemonės registravimo šalį;

b) reisai, kai išvykstama transporto priemone su keleiviais, o atgal grįžtama tuščiomis;

c) reisai, kai išvykstama tuščia transporto priemone, o parvykstama su keleiviais;

d) visi kiti reisai, kurie neatitinka anksčiau minėtų kriterijų.

B. Įsiliejimo į rinką sąlygos

5 straipsnis

1. Nereguliariems reisams, apie kuriuos kalbama 4 straipsnyje, 5a ir 5b punktuose, nereikia leidimų vežiojimams Susitariančios Šalies teritorijoje, kurioje transporto priemonė neregistruota.

2. Nereguliarūs reisai turi būti vykdomi su kontroliniu dokumentu.

3. Kontrolinis dokumentas yra kelionės lapas.

4. Kelionės lape turi būti šie duomenys:

a) vežiojimo rūšis;

b) pagrindinis maršrutas;

c) vežėjas (-ai);

d) keleivių sąrašas.

5. Kelionės lapus išduoda ta iš Susitariančių Šalių, kurioje yra registruota transporto priemonė, kompetentingos žinybos arba tų žinybų paskirtos organizacijos.

6. Nereguliarūs reisai, apie kuriuos kalbama 4 straipsnio 5c ir 5 d paragrafuose, gali būti vykdomi tik turint leidimus. Leidimų kiekį nustato atsakingos žinybos šalyse, kurios pasirašė Susitarimą per Jungtinio Komiteto, minėto 13 straipsnyje, posėdį.

6 straipsnis

1. Reguliariems ir švytuokliniams reisams reikia leidimų.

2. Leidimai išduodami transporto įmonės vardu; pastarajai draudžiama juos perduoti trečiosioms šalims. Tačiau vežėjui, gavusiam leidimą, leidžiama vykdyti vežiojimus naudojantis įgalioto asmens (subrangovo) paslaugomis.

3. Leidimo reguliariems reisams galiojimo trukmė neturi būti ilgesnė kaip treji metai, o švytuokliniams – vieneri metai.

4. Leidimuose turi būti nurodyta:

a) reiso tipas;

b) maršrutas, būtinai pažymint išvykimo ir atvykimo punktus;

c) leidimo galiojimo trukmė;

d) reguliariems reisams – sustojimai ir tvarkaraštis.

5. Prašymai leidimams gauti turi būti pateikiami kompetentingai Susitariančios Šalies, kurioje yra registruota transporto priemonė, žinybai, kuri ją patenkina arba atmeta. Jeigu dėl prašymo nekyla jokių prieštaravimų, anksčiau minėta žinyba turi perduoti jį kitos Susitariančios Šalies kompetentingai žinybai. Jei pastaroji sutinka, tai abi kompetentingos žinybos išduoda leidimą tai maršruto daliai, kuria vykstama jų šalies teritorija.

6. Prašyme (dviem egzemplioriais) turi būti duomenys pagal nacionalinių taisyklių reikalavimus, taip pat nubrėžta linija su aiškiai pažymėtomis autobuso stotelėmis, pasienio punktais ir kilometrais. Atsakingos įstaigos gali paprašyti vežėją papildomų duomenų, kurie joms būtini.

7. Leidimo originalas arba jo kopija, o per švytuoklinius vežiojimus – keleivių sąrašas ir kiti dokumentai, kurie būtini pagal šio Susitarimo reikalavimus, turi būti transporto priemonėje ir pareikalavus pateikiami kompetentingų kontroliuojančių tarnybų atstovams. Kontroliniai dokumentai užpildomi prieš kelionės pradžią.

8. Leidimai turi atitikti prie šio Susitarimo pridedamą pavyzdį.

7 straipsnis

Transporto priemonėms, registruotoms vienoje iš Susitariančių Šalių, tranzitui nereguliariais reisais per kitos Susitariančios Šalies teritoriją, leidimo nereikia.

8 straipsnis

Reguliarūs reisai laikomi sankcionuotais ir juos galima pradėti, kai abiejų Susitariančių Šalių atsakingos žinybos apsikeičia licencijomis su visais būtinais priedais.

II. KROVINIŲ VEŽIOJIMAS

9 straipsnis

1. Susitariančių Šalių vežėjams leidžiama vykdyti tarptautinius krovinių vežiojimus keliais už nuomos mokestį ar už atlyginimą tarp dviejų Susitariančių Šalių (dvišaliai vežiojimai), taip pat per jų teritorijas į kitas šalis (tranzitiniai vežiojimai), naudojantis leidimu, kurį išdavė kitos Susitariančios Šalies kompetentingos žinybos.

2. Neturi būti apribojimų dėl leidimų, numatytų 9 straipsnio 1 punkte, kiekio.

3. Vienos iš Susitariančių Šalių vežėjui, vežant krovinius keliais iš kitos Susitariančios Šalies į trečiąją šalį (trišaliai vežiojimai), reikalingas specialus Susitariančios Šalies, iš kurios arba į kurią vykstama, leidimas.

Šiais specialiaisiais leidimais gali naudotis tik tie vežėjai, kurių vardu jie išduoti ir jų negalima perduoti kitiems. Tokių leidimų išdavimo sąlygas, taip pat jų kiekį nustato Jungtinis Komitetas, paminėtas šio Susitarimo 13 straipsnyje.

10 straipsnis

Leidimų, minimų 9 straipsnyje, formą nustato Susitariančių Šalių kompetentingos žinybos tiesiogiai arba vadovaudamosi Jungtinio Komiteto, minimo šio Susitarimo 13 straipsnyje, sprendimais.

11 straipsnis

Vadovaudamosi šio Susitarimo 9 straipsnio 1 punktu, abiejų Susitariančių Šalių kompetentingos žinybos kasmet privalo pasikeisti prašomu leidimų kiekiu pagal procedūrą, kurią nustatys Jungtinis Komitetas, numatytas 13 straipsnyje.

Per pirmąją šio Susitarimo įgyvendinimo stadiją, būtent prieš pirmąjį Jungtinio Komiteto, minėto 13 straipsnyje, susirinkimą, abi Susitariančios Šalys susitaria vykdyti dvišalius ir tranzitinius krovinių vežiojimus keliais, ir apie tai diplomatiniais kanalais informuojamos atitinkamos tų šalių kompetentingos žinybos.

12 straipsnis

Nepaisant šio Susitarimo 9 straipsnio nuostatų, leidimo nereikia šiais atvejais:

1. Daiktams gabenti iš aerouosto arba į aerouostą lėktuvo avarijos ar kitokios lėktuvo katastrofos atveju, arba lėktuvui nusileidus dėl kurso pakeitimo bei esant išimtiniams atvejams, taip pat atidėjus reisus.
2. Vežant autotransporto priemonę ir jos priekabą po avarijos.
3. Laidotuvių transportui.
4. Vežant asmeninį turtą, persikraustant, specialioms transporto priemonėms.
5. Vežant paštą.
6. Vežant krovinius mugėms ir parodoms.
7. Vežant teatro, muzikos, sporto ir kitokių kultūrinių renginių, cirko ir filmavimo, radijo ir televizijos transliacijoms skirtą įrangą.
8. Vežant negyvus gyvulius, jeigu tai nėra pramoniniam perdirbimui skirta žaliava.
9. Vežant bites arba žuvų mailių.
10. Vežant gėles ir kitus dekoratyvinius augalus.
11. Vežant vaistus ar kitokias medžiagas kaip pagalbą gamtos stichijų atvejais.
12. Važiuojant tuščiomis transporto priemonėmis, kurios pakeis transporto priemones po avarijos, vežti krovinius, perkrautus iš avarijoje nukentėjusių transporto priemonių.
13. Kai vežama priekaba transporto priemonių junginyje, kurį sudaro autotransporto priemonė, priklausanti vežėjui, ir užsieninė priekaba.
14. Transporto priemonėms, teikiančioms techninę pagalbą arba remontuojančioms sugedusias transporto priemones (aptarnaujančios transporto priemonės).
15. Važiuojant transporto priemone, kuri pakeičia sugedusią transporto priemonę, esančią kitoje Susitariančioje Šalyje.
16. Vežant krovinius, kurie bus naudojami švietimo ir reklamos tikslams.

17. Vežant krovinius autotransporto priemonėmis, kurių leidžiamas bendras svoris kartu su priekabomis ne didesnis kaip 6 tonos arba kurių leidžiama keliamoji galia, įskaitant priekabas, ne didesnė kaip 3,5 tonos.

Vežiojimams, minėtiems šio straipsnio 1-ame punkte, vairuotojas privalo turėti dokumentus, aiškiai nurodančius vieną iš anksčiau minėtų punktų.

III. BENDROSIOS SĄLYGOS

13 straipsnis

Visiems klausimams, susijusiems su šio Susitarimo įgyvendinimu ir taikymu, koordinuoti ir ginčytiniems klausimams spręsti įsteigiamas Jungtinis Komitetas.

Šį komitetą sudaro abiejų Susitariančių Šalių vyriausybių atstovai, kurie į susirinkimus gali pakviesti kelių transporto pramonės atstovus.

Jungtinis Komitetas susirenka kartą per metus arba pageidaujant vienai iš Susitariančių Šalių, paeiliui kiekvienoje iš Susitariančių Šalių. Susitikimo darbotvarkę turi pateikti priimanti svečius arba pageidaujanti susitikimo Susitarianti Šalis iš anksto, mažiausiai prieš dvi savaites. Kiekvieno susirinkimo pabaigoje priimamas protokolas, kurį pasirašo abiejų Susitariančių Šalių delegacijų vadovai.

Jungtinis Komitetas taip pat turi nustatyti laiko limitą ir būdą, kaip bus keičiamasi duomenimis ir visa kita svarbia informacija.

14 straipsnis

Susitariančios Šalys privalo pranešti viena kitai, kokios yra kompetentingos žinybos, sprendžiančios klausimus, susijusius su šio Susitarimo nuostatų įgyvendinimu.

15 straipsnis

1. Susitariančios Šalys susitaria, kad jų teritorijose registruotos transporto priemonės abipusiai atleidžiamos nuo visų mokesčių ir kitų rinkliavų, mokamų už naudojimąsi keliais.

2. Nuo muitinės mokesčių taip pat bus atleidžiama:

a) transporto priemonės;

b) kuras, esantis bakuose, įrengtuose projektuojant transporto priemones;

c) atsarginės dalys, įvežamos į kitos Susitariančios Šalies teritoriją, skirtos transporto priemonėms remontuoti. Panaudotas dalis privaloma išvežti arba sunaikinti.

3. Susitariančios Šalys susitaria, kad 15 straipsnio 1 punkto nutarimai dėl mokesčių ir rinkliavų turi atitikti būsimų vieningų sutarčių su Europos Sąjunga nuostatas.

16 straipsnis

1. Susitariančios Šalies vežėjai ir jų transporto priemonių ekipažai, būdami kitos Susitariančios Šalies teritorijoje, privalo laikytis toje šalyje galiojančių įstatymų ir taisyklių.

2. Tuo atveju, kai vienos iš Susitariančių Šalių vežėjas ar jo transporto priemonės ekipažas nesilaiko kitos Susitariančios Šalies teritorijoje galiojančių įstatymų, šio Susitarimo nuostatų ar sąlygų, nurodytų leidime, Šalies, kurioje registruota transporto priemonė, kompetentinga įstaiga, reikalaujant kitos Susitariančios Šalies kompetentingai įstaigai, gali:

a) perspėti vežėją;

b) laikinai arba visam laikui sustabdyti vežėjo leidimo atlikti vežiojimus kitos Susitariančios Šalies teritorijoje galiojimą.

3. Kompetentinga įstaiga, pritaikiusi vieną iš priemonių, nurodytų 2 punkte, apie tai informuoja kitos Susitariančios Šalies kompetentingą įstaigą.

4. Šio Susitarimo nuostatos neatleidžia nuo teisinių sankcijų, kurių gali imtis Šalies, kurioje įvyko pažeidimas, teismai ir administracinės įstaigos.

17 straipsnis

Saugodamos aplinką, Susitariančios Šalys privalo laikytis tarptautiniuose susitarimuose nustatytų standartų dėl aplinkos apsaugos bei drauge dirbti ir dėti visas pastangas, kad šie tikslai būtų pasiekti.

18 straipsnis

1. Dėl transporto svorio ir gabaritų abi Susitariančios Šalys įsipareigoja netaikyti griežtesnių normų transporto priemonėms, registruotoms kitoje Susitariančioje Šalyje, nei tos, kurios taikomos transporto priemonėms, registruotoms toje Šalyje.

2. Jei transporto priemonės ar transporto priemonių junginio svoris ar gabaritai viršija kitos Susitariančios Šalies teritorijoje nustatytas normas, tai vežėjas privalo iš anksto gauti specialų tos Susitariančios Šalies kompetentingų įstaigų leidimą.

3. Vienos iš Susitariančių Šalių vežėjui pavojingiems kroviniams vežti į kitos Susitariančios Šalies teritoriją reikia specialaus tos Susitariančios Šalies kompetentingos įstaigos leidimo, jei tokio leidimo reikia pagal toje Susitariančioje Šalyje galiojančius įstatymus ir taisykles.

19 straipsnis

Šis Susitarimas bus laikinai taikomas nuo pasirašymo dienos ir įsigalios nuo pasikeitimo notomis, liudijančiomis, kad įvykdytos abiejų Susitariančių Šalių konstituciniai reikalavimai, datos. Jis galios vienerius metus.

Šio Susitarimo galiojimas bus pratęsiamas vieneriems metams, nebent viena iš Susitariančių Šalių mažiausiai prieš šešis mėnesius iki šio Susitarimo galiojimo pabaigos pareikš raštišką pageidavimą kitai Susitariančiai Šaliai nutraukti šio Susitarimo galiojimą.

Sudaryta Atėnuose 1995 m. birželio 26 d. dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių, graikų ir anglų kalbomis, visiems tekstams turint vienodą teisinę galią. Kilus nesutarimams dėl interpretavimo, pirmenybė bus teikiama tekstui anglų kalba.

Šį Susitarimą pasirašė Susitariančių Šalių vyriausybių įgalioti asmenys.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS VARDU

GRAIKIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS VARDU

_____